

De vertaling van deze pagina is automatisch geproduceerd met behulp van machinevertaling [\[Link\]](#). Machinevertalingen kunnen fouten bevatten die de duidelijkheid en nauwkeurigheid van de informatie kunnen schaden; de Ombudsman kan niet aansprakelijk worden gehouden voor eventuele afwijkingen. Voor de grootste mate van betrouwbaarheid en rechtszekerheid wordt verwezen naar de bronversie in het Engels (klik op de link hierboven). Meer informatie vindt u in ons [taal- en vertaalbeleid \[Link\]](#).

Besluit van de Europese Ombudsman tot afsluiting van zijn onderzoek naar klacht 676/2008/RT tegen de Europese Commissie

Besluiten

Zaak 676/2008/RT - Geopend op 28/03/2008 - Aanbeveling omtrent 27/10/2008 - Speciaal Verslag over 28/03/2008 - Besluit over 07/07/2010

De klager is een niet-gouvernementele organisatie die actief is op het gebied van milieubescherming. Op 1 maart 2007 heeft zij de Commissie verzocht toegang te krijgen tot informatie en documenten met betrekking tot vergaderingen tussen de Commissie en vertegenwoordigers van autofabrikanten, tijdens welke de aanpak van de Commissie met betrekking tot de kooldioxide-emissies van auto's werd besproken. De Commissie heeft slechts gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten verleend. Zij weigerde toegang te verlenen tot drie brieven van Porsche AG aan voormalig vicepresident Verheugen, met het argument dat de openbaarmaking ervan de bescherming van de commerciële belangen van Porsche AG zou ondermijnen.

Klager was niet tevreden met het standpunt van de Commissie en wendde zich daarom tot de Ombudsman.

In de loop van het onderzoek van de Ombudsman handhaafde de Commissie haar standpunt. Na een inspectie van de betrokken documenten deed de Ombudsman op 27 oktober 2008 een ontwerpaanbeveling aan de Commissie om in hun geheel toegang te verlenen tot de drie brieven van Porsche AG aan oud-vicevoorzitter Verheugen, of overwegen deze gedeeltelijk openbaar te maken.

De Commissie heeft de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman pas op 11 maart 2010 beantwoord, d.w.z. bijna 15 maanden na de door de Ombudsman overeenkomstig artikel 228 VWEU vastgestelde termijn van drie maanden. Ondertussen heeft de Ombudsman bij het Parlement een speciaal verslag ingediend over het feit dat de Commissie niet binnen

bovengenoemde termijn op zijn ontwerpaanbeveling heeft gereageerd.

In haar antwoord heeft de Commissie ingestemd met het verlenen van gedeeltelijke toegang tot de drie brieven van Porsche AG aan oud-vicevoorzitter Verheugen. Zij was echter van mening dat de niet-openbaar gemaakte onderdelen onder de uitzondering betreffende de bescherming van de commerciële belangen van Porsche AG vielen.

De Ombudsman was van mening dat de Commissie geen overtuigende aanvullende toelichting over de individuele feiten van de zaak heeft verstrekt ter rechtvaardiging van haar besluit om slechts gedeeltelijke openbaarmaking van de betrokken documenten te verstrekken. Hij was derhalve van mening dat de Commissie, door niet naar behoren te rechtvaardigen waarom zij de toegang tot de drie brieven van Porsche AG aan oud-vicevoorzitter Verheugen in hun geheel heeft geweigerd, een geval van wanbeheer heeft begaan. De Ombudsman heeft in dit verband een kritische opmerking gemaakt.

DE ACHTERGROND VAN DE KLACHT

1. De klager is een niet-gouvernementele organisatie die actief is op het gebied van milieubescherming. Op 1 maart 2007 heeft zij de Commissie verzocht toegang te krijgen tot informatie en documenten die in het bezit zijn van het directoraat-generaal (DG) voor Ondernemingen en Industrie, en van voormalig vicevoorzitter Verheugen. De gevraagde informatie en documenten hadden betrekking op vergaderingen tussen de Commissie en vertegenwoordigers van autofabrikanten, tijdens welke de aanpak van de Commissie met betrekking tot de kooldioxide-emissies van auto's per 1 januari 2006 werd besproken. De Commissie heeft slechts gedeeltelijke toegang tot de gevraagde documenten verleend.

2. Op 25 juni 2007 heeft klager overeenkomstig artikel 7, tweede alinea, van Verordening 1049/2001 van 31 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie („Verordening 1049/2001”) een confirmatief verzoek ingediend bij de Commissie, die op 9 augustus 2007 heeft geantwoord.

3. De Commissie heeft klager meegedeeld dat zij, om te beoordelen of een uitzondering op het recht van toegang, zoals bepaald in artikel 4, lid 1, [2] of artikel 4, lid 2, [3] van Verordening 1049/2001, van toepassing was op de inhoud van genoemde brieven, de auteurs [4] van 18 brieven die voormalig vicevoorzitter Verheugen van verschillende autofabrikanten heeft ontvangen, moest raadplegen [4]. Zij gaf aan dat zij, na deze raadpleging, klager toegang zou verlenen tot alle brieven waarop de bovengenoemde uitzonderingen niet van toepassing waren.

4. Op 14 november 2007 heeft de Commissie klager meegedeeld dat 15 van de betrokken brieven niet waren onderworpen aan een uitzondering op het recht van toegang. Klager kreeg derhalve toegang tot deze brieven. De Commissie weigerde echter toegang te verlenen tot drie brieven die Porsche AG aan oud-vicevoorzitter Verheugen had gestuurd. Daarbij heeft zij haar besluit gebaseerd op de uitzondering van artikel 4, lid 2, eerste alinea, van verordening nr.

1049/2001 [5] , namelijk dat de openbaarmaking ervan de bescherming van de commerciële belangen van de vennootschap zou ondermijnen.

ONDERWERP VAN HET ONDERZOEK

5. Klager beweerde dat de Commissie:

- ten onrechte de toegang tot de brieven van Porsche AG heeft geweigerd op grond van artikel 4, lid 2, eerste alinea, van verordening 1049/2001; en
- ten onrechte de gedeeltelijke toegang tot de brieven van Porsche AG heeft geweigerd op grond van artikel 4, lid 6, van Verordening 1049/2001 [6] .

Klager stelde dat de Commissie haar toegang tot de gevraagde brieven in hun geheel moest verlenen.

HET ONDERZOEK

6. De klacht werd aan de Commissie toegezonden met een verzoek om advies over de inhoud ervan, dat uiterlijk op 31 mei 2008 moest worden verstrekt. De Commissie verzocht om verlenging van de termijn, die werd toegestaan tot en met 30 juni 2008. Na ontvangst werd het advies van de Commissie vervolgens doorgestuurd naar klager met een uitnodiging om opmerkingen in te dienen. Klager heeft zijn opmerkingen op 4 september 2008 ingediend.

7. Op 25 september 2008 hebben de diensten van de Ombudsman overeenkomstig artikel 3, lid 2, van het Statuut van de Ombudsman in de gebouwen van de Commissie een inspectie uitgevoerd van de documenten waarnaar klager verwezen.

8. Een kopie van het inspectieverslag werd zowel aan klager als aan de Commissie toegezonden.

9. Op 27 oktober 2008 deed de Ombudsman een ontwerpaanbeveling aan de Commissie.

10. Gedurende de zes maanden na de oorspronkelijke termijn die de Ombudsman had vastgesteld voor een antwoord op zijn ontwerpaanbeveling, heeft de Commissie herhaaldelijk om verlenging van die termijn verzocht. De Commissie verklaarde dat zij zich ervan bewust was dat zij haar antwoord op de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman niet voor onbepaalde tijd kon uitstellen, maar dat zij er de voorkeur aan gaf om alle mogelijkheden voor het bereiken van een overeenkomst met de derde partij (Porsche AG) uit te breiden in plaats van eenvoudigweg „haar besluit om de documenten niet openbaar te maken” te bevestigen . De Ombudsman heeft de Commissie alle verzoeken tot verlenging van de termijn ingewilligd.

11. Op 30 september 2009 heeft de Commissie de Ombudsman een brief gestuurd, waarin zij verklaarde dat zij had besloten gedeeltelijke toegang tot de drie brieven te verlenen en dat zij derhalve gewijzigde versies van de documenten had opgesteld. De Commissie heeft dit voorstel

ingediend om Porsche AG gedeeltelijk toegang te verlenen. Deze laatste heeft de Commissie echter niet in kennis gesteld van haar advies ter zake.

12. Op 27 oktober 2009 hebben de diensten van de Commissie verduidelijkt dat „*de procedure voor de openbaarmaking van de drie brieven niet vóór medio november 2009 kon worden voortgezet*”. De Commissie heeft voorts verklaard dat zij desgewenst de Ombudsman een kopie van de kennisgevingsbrief aan Porsche zou kunnen verstrekken.

13. Op 9 november 2009 zond de Ombudsman de Commissie nog een brief waarin hij i) een kopie van de kennisgevingsbrief aan Porsche AG vroeg, en ii) informatie over het resultaat van de door de Commissie ingeleide procedure om toegang te verlenen tot de desbetreffende brieven.

14. Op 4 december 2009 heeft de Commissie geantwoord dat i) de kennisgevingsbrief binnenkort aan Porsche AG zou worden toegezonden en ii) een kopie van de kennisgevingsbrief aan de Ombudsman zou worden toegezonden. In dit verband is opnieuw contact opgenomen met de Commissie, maar bleek dat de kennisgevingsbrief aan Porsche op 15 december 2009 nog steeds niet was verzonden.

15. Daarom heeft de Ombudsman op 24 februari 2010 bij het Parlement een speciaal verslag ingediend waarin hij zijn bevindingen uiteenzette, namelijk dat de Commissie, door haar antwoord op zijn ontwerpaanbeveling uit te stellen en door haar toezegging om Porsche AG in kennis te stellen van haar voornemen om openbaar te maken, niet heeft uitgevoerd, haar in artikel 13, lid 2, van het Verdrag betreffende de Europese Unie [7] neergelegde verplichting om oprecht en te goeder trouw met hem samen te werken in de loop van zijn onderzoek [8] .

16. Op 11 maart 2010 zond de Commissie haar antwoord op de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman, die klager werd toegezonden met een uitnodiging om opmerkingen in te dienen. Op 6 mei 2010 heeft klager opmerkingen ingediend.

ANALYSE EN CONCLUSIES VAN DE OMBUDSMAN

A. Verschuldiging van het niet verlenen van toegang tot de relevante documenten en de daarmee verband houdende vordering

Oorspronkelijk aan de Ombudsman voorgelegde argumenten

17. Klager beweerde dat de Commissie i) ten onrechte toegang tot de brieven van Porsche AG heeft geweigerd, op grond van artikel 4, lid 2, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 1049/2001, en ii) gedeeltelijke toegang tot de brieven van Porsche AG, op grond van artikel 4, lid 6, van Verordening 1049/2001. Zij stelde ook dat de Commissie haar toegang tot de gevraagde brieven in hun geheel moest verlenen.

18. De klager voerde aan dat de Commissie geen gedetailleerde uitleg heeft gegeven over de commerciële belangen van Porsche AG en dat zij geen rekening heeft gehouden met het hoger openbaar belang bij openbaarmaking.

19. In haar advies voerde de Commissie aan dat de drie brieven in kwestie details bevatten over de „specifieke positie van Porsche AG op de automobiemarkt”. De Commissie heeft vervolgens verklaard dat zij geen nadere bijzonderheden over de inhoud van de brieven kon verstrekken zonder de inhoud ervan te onthullen. Zij concludeerde dat openbaarmaking van de brieven de bescherming van de commerciële belangen van Porsche AG zou ondermijnen.

20. Bovendien heeft de Commissie erop gewezen dat zij „het criterium van *algemeen belang*” heeft uitgevoerd en concludeerde zij dat de commerciële belangen van Porsche AG zwaarder wegen dan het algemeen belang bij de openbaarmaking van de brieven. Gedeeltelijke toegang kon niet worden verleend omdat de brieven geen delen bevatten die openbaar konden worden gemaakt zonder de commerciële belangen van Porsche AG te schaden.

Inzage van documenten door de Ombudsman

21. De diensten van de Ombudsman bezochten de gebouwen van de Commissie en onderzochten de volgende documenten, die de Commissie als vertrouwelijk beschouwde:

(I) Brief van 28 november 2005, plus bijlagen, van de heer Wiedeking, president van Porsche AG, aan vicevoorzitter Verheugen.

II) Brief d.d. 15 december 2006 van de heer Wiedeking aan vicevoorzitter Verheugen.

III) De brief van Porsche AG d.d. 2 februari 2007 met kopieën van brieven van de heer Wiedeking aan bondskanselier Merkel, voorzitter Barroso en vicevoorzitter Wallström.

(IV) Een e-mailuitwisseling tussen de Commissie en Porsche AG, waarin de Commissie Porsche AG heeft meegedeeld dat zij voornemens was bovengenoemde brieven niet openbaar te maken.

Beoordeling van de Ombudsman die tot een ontwerpaanbeveling heeft geleid

22. Artikel 1, onder a), van Verordening 1049/2001 bepaalt dat het doel van deze verordening is te zorgen voor een zo ruim mogelijke toegang tot documenten die in het bezit zijn van de Raad, het Europees Parlement en de Commissie. Volgens vaste rechtspraak van de gemeenschapsrechter moeten eventuele uitzonderingen op dit beginsel strikt worden uitgelegd.

23. Om een verzoek om toegang tot documenten te kunnen behandelen, moet de Commissie de hieronder beschreven beoordelingsvolgorde [9] volgen en nagaan of:

I) het gevraagde document valt onder een van de uitzonderingen van artikel 4 van verordening

nr. 1049/2001;

II) openbaarmaking van een document het beschermde belang specifiek en daadwerkelijk zou ondermijnen;

III) er geen hoger openbaar belang is voor openbaarmaking; en

IV) de noodzaak van bescherming geldt voor het gehele document in kwestie.

24. De Commissie weigerde klager toegang te verlenen tot de drie brieven van Porsche AG op grond van artikel 4, lid 2, eerste streepje, van Verordening (EG) nr. 1049/2001. Deze bepaling luidt als volgt: „ *De instellingen weigeren de toegang tot een document wanneer openbaarmaking de bescherming van de commerciële belangen van een natuurlijke of rechtspersoon, met inbegrip van intellectuele eigendom [...], zou ondermijnen* ”.

25. De drie Porsche AG-brieven zijn geschreven toen de Commissie de belangrijkste belanghebbenden raadpleegde over de herziening van de communautaire strategie ter vermindering van de kooldioxide-emissies van personenauto's. Het was dus waarschijnlijk dat de drie brieven informatie bevatten over de zakelijke betrekkingen van Porsche AG. Bijgevolg had de Commissie kunnen oordelen dat zij binnen de werkingssfeer van de uitzondering van artikel 4, lid 2, eerste streepje, van verordening nr. 1049/2001 vielen.

26. In dit verband heeft de Ombudsman onderzocht of de informatie in de relevante documenten inderdaad zo gevoelig was dat openbaarmaking ervan de commerciële belangen van Porsche AG ernstig zou schaden.

27. De enige specifieke verwijzing van de Commissie naar de inhoud van de brieven was dat „ *in deze brieven Porsche AG zijn specifieke positie op de automobiemarkt heeft toegelicht* ”.

28. Dit kan redelijkerwijs worden opgevat als betrekking hebbend op de commerciële belangen van Porsche AG in ruime zin, met inbegrip van haar marktaandeel; zijn commerciële strategie; industriële, financiële, bank- of commerciële gegevens, met inbegrip van informatie met betrekking tot de zakelijke relaties of contracten van de onderneming; zijn methoden voor de beoordeling van de kosten; en de knowhow van het bedrijf.

29. Uit de controle door de Ombudsman van de documenten bleek dat deze brieven en/of bijlagen niet uitsluitend betrekking hadden op de hierboven beschreven beschermde commerciële belangen. Bovendien kon niet worden uitgesloten dat een deel van de in de brieven opgenomen informatie reeds in het publieke domein beschikbaar was, noch door de vennootschap zelf, noch door andere entiteiten, zoals de bevoegde nationale autoriteiten voor de sector, of zelfs door gespecialiseerde publicaties over de automobielandustrie.

30. In dit verband bepaalt artikel 4, lid 1, van het Statuut van de Ombudsman dat de Ombudsman en zijn personeel „*de informatie of documenten die zij in het kader van hun onderzoek hebben verkregen, niet mogen bekendmaken* ”. De Ombudsman kan derhalve niet

citeren uit documenten die de instelling als vertrouwelijk beschouwt, of om er zo naar te verwijzen dat de inhoud ervan openbaar kan worden gemaakt.

31. Zelfs indien de brieven precies het soort informatie bevatten dat in punt 28 hierboven is beschreven, zou dit feit op zich niet noodzakelijkerwijs betekenen dat de openbaarmaking ervan de commerciële belangen van Porsche AG specifiek en daadwerkelijk zou ondermijnen. Zoals het Gerecht (thans het Gerecht) in een recent arrest [10] heeft geoordeeld, zou, indien alle gegevens betreffende een vennootschap en haar handelsbetrekkingen zouden worden geacht te vallen onder de bescherming van de commerciële belangen overeenkomstig artikel 4, lid 2, eerste streepje, van verordening nr. 1049/2001, geen gevolg worden gegeven aan het algemene beginsel dat het publiek zo ruim mogelijk toegang krijgt tot documenten waarover de instellingen beschikken.

32. De loutere verwijzing van de Commissie naar de „specifieke positie op de automobiemarkt” van Porsche AG, die niet werd ondersteund door enige andere verwijzing naar de individuele feiten van de zaak, volstaat niet om te concluderen dat de uitzondering van artikel 4, lid 2, eerste streepje, van verordening 1049/2001 van toepassing is.

33. De Ombudsman was derhalve van oordeel dat de Commissie niet heeft aangetoond dat openbaarmaking van de relevante documenten specifiek en daadwerkelijk afbreuk zou doen aan de commerciële belangen van Porsche AG. Bovendien was de Ombudsman niet overtuigd door het argument van de Commissie dat gedeeltelijke toegang, indien verleend, de commerciële belangen van Porsche AG noodzakelijkerwijs zou schaden.

34. Indien de Commissie haar weigering om toegang te verlenen had gesteund door aan te geven (en de Ombudsman de onder iv) genoemde relevante documenten te tonen tijdens de inspectie) dat Porsche AG haar zelf had verzocht de brieven niet openbaar te maken, wijst de Ombudsman erop dat volgens de communautaire rechtspraak de standpunten van de derde auteur van een document in het kader van de in artikel 4, lid 4, van verordening nr. 1049/2001 bedoelde raadpleging niet bindend zijn voor de Commissie [11]. Ondanks het verzoek van Porsche AG was de Commissie nog steeds verplicht om zelf te beoordelen of de uitzonderingen van artikel 4, leden 1 of 2, van verordening nr. 1049/2001 van toepassing waren.

35. Aan de hand van het beschikbare bewijsmateriaal kon niet worden vastgesteld of de Commissie het criterium van algemeen belang heeft uitgevoerd. Gelet op de vaststellingen in punt 33 juncto punt 23 van het onderhavige arrest, hoefde evenwel niet te worden onderzocht of er sprake was van een hoger openbaar belang bij openbaarmaking.

36. In het licht van het bovenstaande heeft de Ombudsman geconcludeerd dat de Commissie de toegang tot de drie Porsche AG-brieven ten onrechte heeft geweigerd op grond van artikel 4, lid 2, eerste streepje, en artikel 4, lid 6, van Verordening 1049/2001. Dit was een geval van wanbeheer. Daarom heeft hij overeenkomstig artikel 3, lid 6, van zijn statuut een ontwerpaanbeveling aan de Commissie gedaan. Deze ontwerpaanbeveling wordt hieronder onder het kopje „Ontwerpaanbeveling” gepresenteerd.

Ontwerpaanbeveling

„ De Commissie moet volledige toegang verlenen tot de drie brieven van Porsche AG aan vicevoorzitter Verheugen of overwegen deze gedeeltelijk openbaar te maken. ”

De argumenten die na zijn ontwerpaanbeveling aan de Ombudsman zijn voorgelegd

37. In haar antwoord op de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman verklaarde de Commissie dat zij had besloten gedeeltelijke toegang te verlenen tot de drie brieven van Porsche AG aan oud-vicevoorzitter Verheugen, en bijgevoegde kopieën van genoemde brieven waarin bepaalde informatie was weggevaagd. De Commissie heeft uiteengezet dat zij bij brief van 11 januari 2010 Porsche AG in kennis had gesteld van haar voornemen om de drie brieven gedeeltelijk openbaar te maken. Op 5 maart 2010 heeft Porsche AG de Commissie per e-mail meegedeeld dat zij haar voorstel voor gedeeltelijke openbaarmaking heeft aanvaard.

38. Ten slotte betreurde de Commissie de aanzienlijke vertraging bij het beantwoorden van de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman. In dit verband heeft zij verklaard dat de onderhavige zaak de eerste was waarin de Ombudsman de Commissie had aanbevolen het bezwaar van een derde tegen de openbaarmaking van documenten in te trekken. De Commissie legde uit dat het antwoord vertraging opliep vanwege de inspanningen die zij had geleverd om met Porsche AG een akkoord te bereiken over gedeeltelijke openbaarmaking, om onnodige rechtszaken te voorkomen.

39. In zijn opmerkingen over het antwoord van de Commissie wees klager erop dat de Commissie volledige toegang tot de drie brieven van Porsche AG moest verlenen.

Beoordeling van de Ombudsman na zijn ontwerpaanbeveling

40. De Ombudsman begrijpt dat de Commissie op grond van artikel 4, lid 2, eerste alinea, van Verordening (EG) nr. 1049/2001 heeft geweigerd toegang te verlenen tot de drie brieven van Porsche AG aan oud-vicevoorzitter Verheugen.

41. In haar oorspronkelijke advies en in het vertraagde antwoord op de ontwerpaanbeveling van de Ombudsman heeft de Commissie echter geen uitleg gegeven over de individuele feiten van de zaak die de toepassing van de bovenstaande uitzondering op de geschrapte paragrafen zouden kunnen rechtvaardigen. Zoals in punt 33 hierboven is vermeld, heeft de Commissie niet aangetoond dat de openbaarmaking van de relevante documenten in hun geheel specifiek en daadwerkelijk afbreuk zou doen aan de commerciële belangen van Porsche AG.

42. De Ombudsman herinnert eraan dat Verordening (EG) nr. 1049/2001 in beginsel voorziet in een recht op toegang tot documenten van de Commissie en dat een besluit tot weigering van toegang alleen geldig is indien het is gebaseerd op een van de uitzonderingen van artikel 4 van Verordening 1049/2001 [12] . Uitzonderingen op dit beginsel moeten strikt worden uitgelegd [13] .

43. Bovendien wijst de Ombudsman erop dat hij de Commissie niet heeft gevraagd om het bezwaar van een derde tegen openbaarmaking van documenten te „overrulen”. Zoals reeds in punt 34 hierboven is opgemerkt, heeft hij erop gewezen dat volgens de communautaire rechtspraak dergelijke bezwaren voor de Commissie niet verplicht zijn. De Commissie blijft verplicht haar eigen beoordeling uit te voeren en juridisch overtuigende argumenten aan te voeren waarom volledige openbaarmaking niet mogelijk is. De Commissie heeft deze procedure niet gevolgd, zelfs niet na raadpleging van de betrokken derde. Dit is een geval van wanbeheer en de Ombudsman zal hieronder een kritische opmerking maken.

44. Tot slot acht de Ombudsman het niet nodig om nader in te gaan op de vertraging van de Commissie bij het beantwoorden van zijn ontwerpaanbeveling, waarover een speciaal verslag aan het Parlement werd voorgelegd. Hij erkent dat de Commissie spijt heeft en vertrouwt erop dat zij alles in het werk zal stellen om soortgelijke situaties in de toekomst te voorkomen.

B. Conclusies

Op basis van zijn onderzoek naar deze klacht sluit de Ombudsman deze af met de volgende kritische opmerking:

Door niet naar behoren te rechtvaardigen waarom zij de toegang tot de drie brieven van Porsche AG aan oud-vicevoorzitter Verheugen volledig heeft geweigerd, heeft de Commissie een geval van wanbeheer gepleegd.

Klager en de Commissie zullen van dit besluit in kennis worden gesteld.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Gedaan te Straatsburg op 7 juli 2010

[1] PB L 145, blz. 43. Artikel 7, tweede alinea, van verordening 1049/2001 bepaalt: „ *In geval van een gehele of gedeeltelijke weigering kan de aanvrager binnen 15 werkdagen na ontvangst van het antwoord van de instelling een confirmatief verzoek indienen om de instelling te verzoeken zijn standpunt te heroverwegen.*”.

[2] Artikel 4, lid 1, van verordening 1049/2001 luidt als volgt: „ *De instellingen weigeren toegang tot een document wanneer openbaarmaking de bescherming van:*

A) het algemeen belang met betrekking tot:

— *openbare veiligheid,*

- *defensie- en militaire aangelegenheden,*
- *internationale betrekkingen,*
- *het financiële, monetaire of economische beleid van de Gemeenschap of van een Lid-Staat;*

B) de persoonlijke levenssfeer en de integriteit van het individu, met name in overeenstemming met de communautaire wetgeving inzake de bescherming van persoonsgegevens.

[3] Artikel 4, lid 2, van Verordening 1049/2001 luidt als volgt: „ *De instellingen weigeren toegang tot een document wanneer openbaarmaking de bescherming van:*

- *commerciële belangen van een natuurlijke of rechtspersoon, met inbegrip van intellectuele eigendom;*
- *gerechtelijke procedures en juridisch advies;*
- *het doel van inspecties, onderzoeken en audits, tenzij er een hoger openbaar belang is ”.*

[4] Artikel 4, lid 4, van Verordening 1049/2001 luidt als volgt: „ *Met betrekking tot documenten van derden raadpleegt de instelling de derde om te beoordelen of een uitzondering in lid 1 of lid 2 van toepassing is, tenzij duidelijk is dat het document al dan niet openbaar wordt gemaakt.”.*

[5] Zie voetnoot 5.

[6] Artikel 4, lid 6, van Verordening 1049/2001 luidt als volgt: „ *Indien slechts delen van het gevraagde document onder een van de uitzonderingen vallen, worden de resterende delen van het document vrijgegeven.”.*

[7] Artikel 13, lid 2, VEU luidt als volgt: „ *Elke instelling handelt binnen de grenzen van de haar bij de Verdragen verleende bevoegdheden en in overeenstemming met de daarin omschreven procedures, voorwaarden en doelstellingen. De instellingen oefenen een wederzijdse loyale samenwerking uit .*

[8] Het verslag is beschikbaar op de website van de Ombudsman op het volgende adres:
<http://www.ombudsman.europa.eu/cases/specialreport.faces/en/4639/html.bookmark> [Link]

[9] Overeenkomstig zaak T-380/04, *Terezakis/Commissie* , arrest van 30 januari 2008, punt 88, Jurispr. blz. II-11.

[10] Zie zaak T-380/04, *Terezakis/Commissie* , punt 93, Jurispr. blz. II-11.

[11] Idem, punt 60.

[12] Zaak C-64/05, *Zweden/Commissie* , Jurispr. 2007, blz. I-11389, punt 57, en zaak C-266/05 P, *Sison/Raad* , Jurispr. 2007, blz. I-1233, punt 62.

[13] Zaak C-64/05, *Zweden/Commissie* , Jurispr. 2007, blz. I-11389, punt 66; zaak C-266/05 P, *Sison/Raad* , Jurispr. 2007, blz. I-1233, punt 63.